

خودکار آمدی: یک عنصر تأثیر گذار بر سبک زندگی پس از جراحی قلب

معصومه حسابی^۱، عزت پاریاد^{۲*}، عاطفه قنبری^۳، نسترن نوروزی پرشکوه^۴

۱. کارشناس ارشد پرستاری، کارشناس مرکز تحقیقات قلب و عروق، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران
 ۲. مربی و عضو هیئت علمی آموزش پرستاری، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران
 ۳. دانشیار و عضو هیئت علمی آموزش پرستاری، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی گیلان، رشت، ایران
 ۴. کارشناسی ارشد آموزش پرستاری، مربی و عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری و مامایی فاطمه الزهرا (س) رامسر، بابل، ایران
- e_paryad@gums.ac.ir

مقدمه: جراحی پیوند عروق کرونر در مان قطعی بیماری کرونر نمی باشد و ارتقاء خودکار آمدی در مراقبت از خود میتواند سبک زندگی پس از جراحی را متحول نماید. این مطالعه با هدف تعیین خود کارآمدی فعالیت جسمی و رعایت رژیم غذایی در بیماران تحت جراحی قلب یکسال پس از جراحی انجام شده است.

روش کار: این مطالعه مقطعی بر روی ۲۱۸ بیماری که یکسال از جراحی آنان گذشته است انجام شده است پس از استخراج شماره های تلفن از پرونده ها با ۵۷۳ بیمار تماس گرفته شد و ۲۱۸ نفر حاضر به پاسخگویی تلفنی شدند ابزار تحقیق ابزار های خودکارآمدی فعالیت جسمی و تغذیه ای مخصوص بیماران قلبی بود. تجزیه و تحلیل با استفاده از امار توصیفی و از مون های مجذور کای و من ویتنی انجام گرفت.

نتایج: یافته ها موید آن بود که میانگین سن واحد ها $58/72 \pm 9/69$ و اکثریت کمتر از ۶۵ سال سن داشتند. نمره خودکار آمدی فعالیت جسمانی اکثریت (۷۳/۵٪) واحد ها کمتر از میانگین و نمره خودکار آمدی در رعایت رژیم غذایی اکثر واحد ها (۷۶/۱٪) بیشتر از میانگین بوده است. آزمون من ویتنی نشان داد بین خودکار آمدی فعالیت جسمانی و سن ارتباط وجود دارد ($P < 0/005$).

نتیجه گیری: به نظر می رسد بیماران پس از جراحی قلب تا بدست آوردن خودکارآمدی فعالیت جسمانی جهت دستیابی به سبک زندگی مناسب در این مورد راه زیادی در پیش دارند.

واژه ای کلیدی: پیوند عروق کرونر، خود کار آمدی فعالیت جسمانی، خود کار آمدی تغذیه ای